

Den Rena Monoteismen

Förklarad av tre muslimska lärda

Utgiven av: ***RANNSAKA*** FÖRLAG

Den Rena Monoteismen

Förklarad av tre muslimska lärda

Utgiven av: ***RANNSAKA*** FÖRLAG

بسم الله الرحمن الرحيم

Innehållsförteckning

I Guds den nåderikes, den barmhärtiges namn

Förord

All beröm tillhör Gud och må frid vara med Hans Sändebud Mohammed.

Denna bok behandlar Tawhid – den rena, islamiska tron på Gud – som vi brukar översätta till Monoteism.

Det är inte "monoteismen" som de kristna bedriver, de som säger att Gud är tre likadana skepnader (som ändå är olika varandra). För att två saker skall dömas vara samma, så måste de vara beskrivna med exakt samma saker.

De säger ju att Jesus inte känner till tiden då Domedagen inträffar[1], utan bara Fadern. Hur kan de då vara samma?

Och de säger att Sanningens Ande, som ska komma efter Jesus, endast är ett sändebud och inte kommer tala från sig själv; utan endast kommer säga saker han hör.[2]

Inte heller är det "monoteismen" som Judarna[3] bedriver, som låter sina Rabbiner bestämma lagar och förbud åt dem, och som låter sina Rabbiner – helt skamlöst – ändra i Guds bok som har givits dem.[4]

---

1 "Dagen och timmen känner ingen, inte ens himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern"

2 "Men när han kommer, sanningens ande, skall han vägleda er med hela sanningen; han skall inte tala av sig själv utan förkunna det han hör och låta er veta vad som kommer att ske."

3 Förstås gäller detta religiös identitet och inte etnisk bakgrund.

Det är inte heller **New Age-filosofins monoteism**, eller för den delen Sufismen och Hinduismen, att allting är Gud, och att "månggudadyrkan" är att skilja på begreppen Skapare och Skapelse – och Gud är högt upphöjd över deras villfarelser.

Nej, vår muslimska, islamiska monoteism, får endast tillägnas Gud. **Den är ren från all hierarki och vidskepligheter.**

Denna bok tydliggör även att själva tron på Gud är naturlig och självklar, i motsägelse till det som ateisterna säger.

Såsom Gud säger i Koranen:

"Säg 'Han är Gud, Den Ende, Den som alla är beroende av och som inte beror på någon, som varken har fött eller blivit född, och som inte liknar någon'" (Ikhlas: 1-3)

Jag ber Gud att ge oss uppriktighet i våra handlingar, kunskap för att utfärda dem rätt, och framgång i att nå vårt mål vilket är Gud välbehag.

Björn Ali Göransson, Stockholm

Förord rättat av Studenter från Medinauniversitetet

---

[4] Ett av de pinsammaste exemplen är att Jakob (judarnas förfader) ska ha brottats med Gud och vridit höften ur led på Honom, "Ditt namn skall inte längre vara Jakob utan Israel, ty du har kämpat med Gud och människor och segrat" varpå han senare tänkte, "jag såg Gud ansikte mot ansikte och ändå skonades mitt liv". Bibel 2000 rubricerar, skamset, händelsen som "Jakob brottas med en okänd".

Förklaring av Sheikh Fawzan

Monoteism i Islam är att särskilja Gud i dyrkan. I detalj så är det tre kategorier.

MONOTEISM GÄLLANDE GUDS HERRESKAP

Att tro att Gud är det enda som skapar, försörjer, kontrollerar, ger och tar liv, och kontrollerar hela skapelsen. Denna kategori kallas "Monoteism gällande Guds Herreskap".

Det är helt enkelt att bekräfta att Gud är ensam om att utföra de handlingar som har fastställts i Koranen och den autentiska Sunnan. T.ex. så skapar ingen annan än Gud, ingen ger försörjning förutom Gud, och ingen ger liv eller tar död förutom Gud.

Om man endast tror på denna sorts monoteism så är man inte muslim – detta därför att ickemuslimer i alla tider har trott på detta, såsom Gud säger i Koranen:

"Om du frågar dem vem som skapat himlarna och jorden, så kommer de sannerligen säga: 'Gud'." (Luqman: 251)

Gud nämner detta på många andra ställen, bland annat:

"Fråga dem: 'Vem är det som skänker er försörjning från himlen och från jorden? Vem är det som äger syn och hörsel? Vem är det som frambringar liv ur döda ting? Vem frambringar död ur levande ting? Vem är det som kontrollerar bestämmelserna'? De kommer då att säga: 'Gud'. Säg: 'Varför fruktar ni Honom då inte?'" (Yonos: 30)

Gud säger även:

"Vem är det som låter skapelsen få sitt ursprung, och sedan upprepar skapandet utav den? Vem är det som skänker er försörjning från himlen och jorden? Finns det någon annan än Gud som förtjänar dyrkan?" (Naml: 63)

Verserna är många som fastställer att månggudadyrkarna tror på att Gud är Skaparen, Försörjaren, Den som ger liv och Den som tar liv – trots detta blev de inte muslimer.

Varför?

Detta därför att de inte praktiserat den andra kategorin av Monoteism, den som allting kretsar kring.

MONOTEISM GÄLLANDE GUDS ENSAMRÄTT ATT DYRKAS

Att särskilja Gud i dyrkan, att endast dyrka Gud. Det är någonting annat än att tro på att Gud är den ende som skapar, försörjer och kontrollerar.

Denna andra kategori innebär att man inte ber, inte offrar, inte svär eder för, inte utför pilgrimsfärd för, inte ger allmosa för någon annan än Guds skull.

Det är denna kategori som gett upphov till all konflikt mellan Guds alla Sändebud och deras respektive folk.

Gällande den första kategorin, så har ingen konflikt uppstått mellan Guds Sändebud och deras respektive folk; detta därför att de alla trott på att Gud är den ende skaparen, försörjaren och kontrolleraren!

Ingen förnekar Guds existens förutom några få undantag ur skapelsen, som för övrigt förnekar det utåt, men bekräftar det i sina inre. Ett exempel på detta är Farao, som förnekade att det fanns Gud fanns, då han sade: **"Jag är er Herre, Den Högste"**.

Detta är endast utåt, för i hans inre visste han att han inte är någon Herre; han skapar inte, försörjer inte osv. Han visste innerst inne att det är Gud som skapar och försörjer.

Även kommunister i vår tid förnekar Gud utåt, dock så vet varje tänkande person att **detta universum inte kommit till utan skapare och kontrollerare**. Aldrig. Varje tänkande människa bekräftar den första kategorin av Monoteism.

Gällande monoteism gällande Guds ensamrätt att dyrkas, så är det få som praktiserar den, endast Sändebudens följeslagare som praktiserar detta. Ickemuslimer praktiserar i allmänhet inte denna kategori, även om de faktiskt dyrkar Gud i vissa avseenden, och med vissa former av dyrkan.

När Profeten (s) sade till sitt folk att säga ”La Ilaha Illa Allah” (ingen förtjänar dyrkan än Gud), så sade de till svar:

”Har han slagit ihop alla gudar till en enda? Detta är sannerligen förvånande!” (Sad: 5)

Trots att de trodde på den första kategorin av Monoteism, så vägrade de praktisera den andra. De sade: ”Vi dyrkar Gud, och vi dyrkar andra än Honom, såsom medlare och mellanhänder – dessa skall därmed föra oss närmare Gud”

Du hittar samma envishet gällande de som dyrkades på Noas tid som de som dyrkas idag. Gud säger:

”De sade: ’Lämna inte era dyrkade! Lämna inte Wadd, Sua, Jagoth, Jaoq eller Nasr!’” (Noh: 23)

Gravdyrkarna säger exakt samma sak på vår tid: "Lämna inte Hasan! Lämna inte Hussein! Lämna inte Badawi! (och andra), dessa har sådan förträfflighet, sådan status hos Gud! Slakta för dem, svär era eder vid dem, cirkulera kring deras gravar (som annars görs vid Kaba i Mecka), ta välsignelse från dem genom att vidröra dem! Lämna dem inte! Lyd inte dessa idioter som säger till er att sluta dyrka gravar! De känner inte till rättigheterna hos Guds vänner (som de dyrkar)!"

Denna kategori är det som Guds Sändebud har sänts med för att kalla till, och det är därför Hans böcker nedsänts.

Detta såsom Gud säger:

"Jag har endast skapat Jinnerna och Människorna för att de skall dyrka Mig" (Dhariat: 56)

Gud sade inte: "För att de ska tro på att Jag är den enda skaparen, försörjaren etc.", för att detta finns redan.

Gud säger:

"Till varje nation har vi sänt ett sändebud, för att de ska beordra: 'Dyrka Gud, och håll er borta från Taghut'" (Nahl: 36)

Gud sade inte till dem att säga: "Tro på att Gud är den enda som som skapar och försörjer", detta därför att folk redan tror på detta, och det räcker inte.

Denna kategori har mångguddyrkarna förnekat, dvs. de flesta på denna jord både nutid och historiskt. De vägrade att lämna sina gudar, och att uppriktigt endast dyrka Gud. Detta för att deras medlare och mellanhänder påståendevis kommer att medla för dem inför Gud, och att de kommer att föra dem närmare Gud, etc etc etc, som Gud säger:

"Djävulen har förskönat deras handlingar inför dem, och missväglett dem, trots deras stora intellekt" (Ankabut: 38)

MONOTEISM GÄLLANDE GUDS NAMN OCH EGENSKAPER

Att tro på alla namn och egenskaper som Gud har fastställt för Sig själv, eller sådant som Hans Profet (s) har fastställt för Honom utav namn och egenskaper. Allt detta, utan att på något sätt förvränga betydelserna utav dem, bortförklara deras betydelser, förklara mer än vad vi vet om dem, eller att likna dem vid egenskaper som vi finner hos skapelsen (trots att de ibland har samma namn). Gud säger:

"Ingenting är Honom likt – Han är Den Hörande, Den Seende." (Shura: 11)

Vi tror på de namn som Gud har fastställt för Sig själv, såsom Han säger:

"Till Gud hör alla de finaste namnen, åkalla Honom därför med dem. Lämna dem som talar ont om Hans namn – de kommer att belönas för det de brukat göra." (Araf: 180)

Detta såväl som egenskaper; vi tror på de egenskaper Han fastställt för Sig själv: Att Han är All-vetande, Barmhärtig, All-Hörande, All-Seende, Han hör och ser, vet, visar barmhärtighet, blir arg, ger och tar samt lyfter upp vissa och låter andra sändas ned i grader. Dessa är egenskaper i form av handlingar.

Detta såväl som egenskaper i form av attribut; vi tror på att Han har ett ansikte, två händer etc. Han har de mest fullkomliga egenskaperna. Vi tror på det som Han har fastställt för Sig själv alternativt att Hans Sändebud (s) har fastställt åt Honom utav både egenskaper i form av handlingar och egenskaper i form av egenmässiga attribut.

Vi låter inte vår egna logik, åsikter eller tankar ta företräde i dessa frågor.

Vi säger inte: "Dessa namn/egenskaper har samma namn som människans egenskaper! Det måste betyda att de är exakt likadana!", **som sekten Muattila säger**.

Vi säger däremot: "**Dessa namn/egenskaper tillhör Gud, och beskrivs på ett sätt som passar Gud.** Skapelsen har namn/egenskaper som tillhör dem, och de egenskaperna beskrivs på ett sätt som passar dem. Två saker behöver inte likna varandra bara för att de har samma namn."

Till exempel så har vi Paradiset och de druvor, palmer och granatäpplen som kommer att finnas däri. Trots att de har samma namn som frukter som finns i denna värld, så är det inte alls samma frukter som finns i Paradiset.

På samma sätt är det skillnad på Guds egenskaper och skapelsens egenskaper, trots att de ibland har samma namn. Bara för att egenskaperna hos skapelsen har samma namn och betydelse, så är det inte samma egenskaper.

Egenskaperna som Gud besitter har en exakt beskrivning som endast Han känner till, och som inte alls är lik skapelsen. Skaparen är nämligen helt olik skapelsen, såsom Gud säger:

"Ingenting är Honom likt – Han är Den Hörande, Den Seende." (Shura: 11)

Bara för att vi bekräftar de namn/egenskaper som Han fastställt i Koranen eller i de autentiska rapporteringarna från Profeten (s) så betyder inte det att vi har liknat Honom vid skapelsen -såsom sekten Muattila påstår. Detta är bara deras bristfälliga förstånd och villfarelser, eller snarare deras lust att motsätta sig sanningen.

För övrigt känner varenda människa till att det är skillnad mellan skapelsen och Skaparen, detta särskilt då endast skapelsen inte liknar varandra!

En fluga liknar t.ex. inte en elefant, eller en katt eller annat, även om de innehar egenskaper med samma namn. Flugor, hästar och elefanter har alla syn och hörsel, men de har nödvändigtvis inte exakt samma sorts hörsel som varandra, bara för att egenskaperna har samma namn! De har ofta helt olika betydelse och beskrivning, trots deras namn som liknar.

Om allt detta gäller inom skapelsen – att deras egenskaper inte liknar varandra trots namn – så varför måste Skaparens egenskaper likna våra? Hur mycket mer olika borde då inte Hans egenskaper vara från våra?

Vi bekräftar de namn/egenskaper som Gud har fastställt för Sig själv, och det som Hans Profet (s) fastställt för Honom i de autentiska rapporteringarna, utan att: Förvränga betydelserna utav dem, bortförklara deras betydelser, förklara mer än vad vi vet om dem, eller att likna dem vid egenskaper som vi finner hos skapelsen (trots att de ibland har samma namn).

Gud säger:

"Ingenting är Honom likt – Han är Den Hörande, Den Seende." (Shura: 11)

Här förnekas att någonting skulle vara Honom likt, dock så fastställer Han att Han har hörsel och syn, vilket tyder på att Hans namn/egenskaper måste vara helt olika allt annat.

Såsom Gud säger:

"Gör inte liknelser gällande Gud! Gud vet, men inte ni" (Nahl: 74)

Gud liknar ingen utav Sin skapelse, punkt slut.

Dessa är de tre kategorierna i korthet:

MONOTEISM GÄLLANDE GUDS HERRESKAP: Som för det allra mesta bekräftas av hela skapelsen.

MONOTEISM GÄLLANDE GUDS ENSAMRÄTT ATT DYRKAS: Som de flesta utav skapelsen förnekat, förutom Profeternas efterföljare.

Såsom Gud säger:

"Om du skulle följa de flesta som är på jorden, så skulle du finna dem vilseleda dig från Guds väg – de följer bara antaganden, och är inte seriösa i det de gör." (Anam: 116)

Gud säger även:

"De flesta människor, även om du skulle velat, är inte troende." (Yosuf: 103)

Gud säger även:

"De flesta tror inte på Gud, utan att samtidigt vara månggudadyrkare" (Yosuf: 106)

Ingen praktiserar Guds ensamrätt att dyrkas förutom Profeternas efterföljare, dvs. de troende från deras respektive folk. Det är denna kategori av Monoteism som månggudadyrkarna vägrat praktisera i alla tider.

MONOTEISM GÄLLANDE GUDS NAMN OCH EGENSKAPER:

Dem som bekräftas av Ahlus-Sunna Wal Jama-a[5]. De bekräftar alla utav Guds namn och egenskaper. Några utav dem som förnekade dem alla är sekterna Djahmia, Ashaira och Mutazila, och deras förgreningar som skett med tidens gång.

Dessa grupper förnekar allt utav dem, men andra grupper förnekar bara vissa utav namnen och attributen samt bekräftade vissa.

Det viktiga är hursomhelst Ahlus-Sunnas ståndpunkt gällande det hela.

Denna uppdelning av Monoteismen i tre kategorier är tagen från Koranen och Sunnan, och inte alls en innovation. Gud säger:

"De vill släcka Guds ljus genom att använda sina munnar, men Gud låter sitt ljus uppnå full styrka, hur förhatligt det än må vara för förnekarna" (Saff: 8)

Denna uppdelning är inte tagen från filosofin, eller tagen från någon tänkares påhittade principer – det är snarare kritikerna till denna uppdelning som tar sin religion från sådana källor, dessa lurade människor som talar om sådant de inte har kunskap om.

---

[5]De som följer Sunnan, och samlas med den som grund. (översättarens anmärkning)

Denna uppdelning har sitt ursprung i att läsa i Koranen och Sunnan. Gör man detta så finner man att de verser som talar om Guds handlingar, namn och egenskaper hör till en kategori av Monoteism, och att de verser som handlar om Guds ensamrätt att dyrkas hör till en annan kategori av Monoteism.

Förklaring av Sheikh ul-Islam

Monoteism, såsom den förstods av Guds alla Sändebud, nödvändiggör **att man vittnar om hur endast Gud förtjänar dyrkan**[6]. Man dyrkar ingen annan än Gud, man sätter sin tillit endast till Gud, man visar inte kärlek förutom för Hans skull, man visar inte fientlighet förutom för Hans skull, och man handlar inte förutom för Hans skull.

Det nödvändiggör även att man bekräftar **de namn Han har givit sig själv, och de egenskaper och handlingar som Han har beskrivit sig själv med**, i Koranen och den autentiska Sunnan.

Gud säger:

"Er gud är endast en enda, ingen förtjänar att dyrkas förutom Honom – Han är Den Nåderike, Den Barmhärtige" (Baqara: 2)

Gud säger även:

"Dyrka inte flera gudar! Det finns bara en som förtjänar dyrkan – frukta därför endast Mig" (Nahl: 51)

Gud säger även:

---

[6]Märk hur Monoteism gällande Guds herreskap är underförstått.

"Den som åkallar någon annan gudom än Gud, och det finns inga bevis för något sådant, kommer att stå till svars endast för sin Herre. Sannerligen låter Han inte de otrogna få framgång." (Mo-minon: 117)

Gud säger även:

"Fråga de som vi skickat som Sändebud tidigare, om Vi har utsett andra som skulle dyrkas" (Zukhruf: 45)

Gud har sagt att alla Profeter har kallat till monoteism gällande Guds ensamrätt att dyrkas.

Detta då Han sade:

"Ni har ett gott exempel i Abraham och hans följare, då de sade till sitt folk: 'Vi svär oss fria från er och att ni dyrkar andra än Gud – vi har förkastat er, och i och med detta så låter vi fientlighet och hat träda fram mellan oss och er, för evigt, alternativt att ni börjar tro på Gud, ensam'" (Mumtahina: 4)

Gud nämnde mångudadyrkarna – och det finns många liknande verser – då Han sade:

"Om det sägs till dem att ingen förtjänar dyrkan förutom Gud, så visar de högmod och säger: 'Ska vi lämna våra gudar för en galen poets skull?'" (Saffat: 35-36)

Monoteism är inte endast att bekräfta "Guds Herreskap" över världen, dvs. att tro att Gud är den ende som skapat världen, såsom vissa filosofer och sufister säger. Dessa tror att eftersom de har klara bevis för att Gud är den enda som skapat världen så har de därmed praktiserat Monoteism i dess renaste form.

En person som bekräftar att **Gud är den enda som skapat denna värld**, bekräftar allt som man bör bekräfta för Honom, och som förklarar Honom fri från sådant som man bör förklara Honom fri ifrån **är ingen sann Monoteist** tills denne bär vittnesmål om att ingen förtjänar dyrkan förutom Gud och handlar därefter.

Den som tror att Monoteism endast innebär tron på att Gud är den som kan designa nya skapelser – som Abul-Hasan Ashari och de som nu följer honom (trots att han själv tagit avstånd från sin forna skola) – känner inte till den Monoteism som Guds Sändebud (s) blev skickad med.

Detta därför att då araberna var månggudadyrkare så trodde de på att Gud var alltings skapare, och trots detta så ansågs de vara månggudadyrkare som inte praktiserade Monoteism.

Gud säger:

"De flesta tror inte på Gud utan att samtidigt vara månggudadyrkare" (Yosuf: 106)

En del av de rättfärdiga föregångarna brukade tolka denna vers som följande: "Du frågar dem vem som har skapat himlarna och jorden, och de svarar 'Gud'. Trots detta så dyrkar de andra än Honom."

Gud säger:

"Fråga dem: 'Vem tillhör jorden och alla dess invånare?', och de kommer svara Gud. Säg: 'Varför låter ni er då inte påminnas'? Fråga dem: 'Vem är Herren över himlarna, och Herre över den mäktiga Tronen?', och de kommer säga Gud. Säg: 'Varför fruktar ni då Honom inte'? Säg: I vems hand ligger alltings ägande, och vem är det som räddar andra men som ingen kan rädda?', och de kommer säga Gud. Säg: 'Varför låter ni er trollbindas?'" (Mo-minon: 84-89)

Att man erkänner att Gud är Herre över allt, och att Han skapat allt betyder alltså inte nödvändigtvis att man dyrkar Honom endast, kallar till Honom endast, endast hoppandes på Hans belöning, känner riktig rädsla för endast Honom, känner kärlek för Hans skull eller har fientlighet för Hans skull, eller lyder Hans Sändebud, beordrar det som Han beordrat eller förbjuder det som Han förbjudit.

Mångguddadyrkare, i allmänhet, tror att Gud (och bara Gud) har skapat allt.

De tror t.om. på att vissa utvalda personer kan medla inför Honom – felet är bara att de dyrkar dessa medlare och sätter upp dem som likar vid Guds sida.

Gud säger:

”De har tagit medlare som likar vid sidan om Gud – säg: ’Även fast de inte äger någonting, och inte tänker’? Säg: ’All medling sker med Guds tillåtelse – Han äger himlarna och jorden’” (Zumar: 43-44)

Han säger även:

”De dyrkar andra än Gud, sådana som varken kan skada dem eller gagna dem, sägandes: ’Dessa är våra medlare inför Gud’. Säg: ’Så ni informerar alltså om sådant som inte är känt, varken i himlarna eller på jorden? Gud är fri från allt det som de sätter vid Hans sida’” (Yonus: 18)

Gud säger även:

”Ni har nu ställts inför Oss, ensamma, precis som ni skapades, och allt det ni fått utav Oss är borta. Vi ser dock inga utav de medlare som ni brukade garantera för er själva! Ni är nu isolerade från varandra, och alla era påståenden har försvunnit” (Anam: 94)

Gud säger även:

”Det finns människor som sätter likar vid Guds sida; de har kärlek för dem såsom Gud borde älskas” (Baqara: 165)

Dessa mångguddadyrkare som faller ned på marken inför solen, månen eller stjärnorna, ber till dem, fastar för deras skull, offrar djur för deras skull säger sedan: "Det är inte mångguddadyrkan! Mångguddadyrkan skulle vara om jag trodde att de hade kontroll över universum. Sätter jag den däremot som en mellanhand mellan mig och Gud så är det inte mångguddadyrkan."

Dock är det allmänt känt att det i Islam räknas som mångguddadyrkan.

Förklaring av Ibn Otheimin

De skriftlärde har delat in Monoteismen i tre olika kategorier:

MONOTEISM GÄLLANDE GUDS HERRESKAP

Vilket innebär att bekräfta att Gud är ensam om tre saker: Skapande, ägande och kontrollerande.

Beviset är där Gud säger:

"Sannerligen tillhör skapandet och kontrollerandet endast Gud" (Araf: 54)

Gällande ägande så är beviset där Gud säger:

"Ägandet av himlarna och jorden tillhör endast Gud" (Al Imran: 189)

Sändebuden brukade inte kalla till "Monoteism gällande Guds Herreskap" såsom de brukade kalla till "Guds ensamrätt att dyrkas".

Detta därför att de som förnekar Hans Herreskap är extremt fåtaliga, och även så så förnekar de detta endast utåt – innerst inne så kan de inte förneka det.

Vid Gud, varje människa med minsta gnutta förstånd saknar förmåga att förneka detta djupt i sig själv.

Herren (som är ett av Guds namn) betyder: Den som är ensam om att skapa, äga och kontrollera.

Om någon kommer och säger till oss: "Du som tror att det endast är Gud som skapar – **hur kan skapande då nämnas för andra än Gud** i Koranen och Sunnan, såsom: **'Välsignad vare Gud – den bästa av alla skapare'** (Al-Mominon: 14),

eller Profetens (må frid vara med honom) uttalande gällande dem som tillverkar bilder: 'De kommer beordras att ge liv till **det de skapat**', eller rapporteringen där Profeten (må frid vara med honom) berättar det Gud säger gällande dem: 'Vem gör mer orätt än **den som skapar** såsom Jag skapat'.

Hur sammanfogar du alltså mellan dessa texter och tron på att Gud är ensam om att skapa?"

Då är svaret: Att skapa är antingen att (1) få någonting att bli till från tomma intet – detta är endast Gud som kan göra – och det kan även betyda att (2) förändra någonting så att det antar en skepnad annan än dess ursprungliga skepnad.

Den senare formen är **inte skapande i dess sanna bemärkelse!**

Snickaren skapar t.ex. en stol, men materialet som denna stol består utav är skapat från (tomma intet) av Gud. Ingen förutom Gud kan skapa någonting från tomma intet, hela mänskligheten kan inte skapa ens en trädkvist eller en atom, eller en fluga.

Läs där Gud säger:

"Människor! Det har gjorts en liknelse, så lyssna till den! De ni dyrkar vid Guds sida kan inte skapa ens en fluga, även om de skulle samarbeta för att försöka åstadkomma det. Om flugan snor åt sig någonting från dem, så kan de inte ens ta tillbaks det från den – så svaga är den åkallade och den som åkallar" (Hadj: 73)

"De ni dyrkar" innefattar allt som dyrkas vid sidan av Gud, såsom träd, stenar, människor och änglar. Alla dessa **"kan inte skapa ens en fluga, även om de skulle samarbeta"**, så om var och en utav dem skulle befinna sig på sitt håll – och inte samarbeta – så skulle det vara ännu svårare för dem. **"Om flugan snor åt sig någonting från dem, så kan de inte ens ta tillbaks det från den"**, även om flugan skulle landa på jordens mäktigaste man,och får med sig en bit av hans parfym, så kan han inte få tillbaks parfymen. Samma sak gäller om flugan skulle landa på kungens mat. Alltså har vi fastställt att Gud är ensam skapare av allt.

Om någon kommer och säger till oss: "Hur sammanfogar du mellan att skapelsen själv kan äga, och att Gud ensam är ägare av allting? Detta då Gud säger i Koranen: **'De hus vars nycklar ni äger'** (Nor: 61) och: **'Förutom gällande ens fruar och det ens högra hand besitter (äger)'** (Mo-minon: 6)"

... så är svaret från två sidor: **Den första** är att en människas ägande aldrig är alltäckande, detta då jag äger det jag har, men jag äger inte det du äger. Allt utav detta är dock i Guds ägo. Alltså är det ägande som Gud besitter, heltäckande.

Den andra sidan är att det jag äger inte är något jag har full frihet att göra vad jag vill med. Det som jag är tillåten att göra med min egendom är endast sådant som den sanne Ägaren har tillåtit, dvs. Gud. Om jag t.ex. säljer en krona för två kronor så är det inte detta mina ägodelar, för det är inte tillåtet att göra så.

Således är mitt ägande bristfälligt på detta sätt.

Dessutom är mitt ägande bristfälligt pga. min bristfälliga förmåga att göra vad jag vill med saker. Jag kan inte säga till min tjänare (som jag då skulle äga) att "bli frisk", då han är sjuk, och att han därefter skulle bli frisk. På samma sätt kan jag inte säga till min friske tjänare att "bli sjuk", så att han därefter skulle bli sjuk. Däremot så har den sanne Ägaren denna frihet; om Han säger till någon att bli sjuk så blir han det, och vice versa.

Alltså är (vårt) ägande bristfälligt ur perspektivet gällande frihet, både regelmässigt och gällande förmåga. I och med detta blir det klart för oss att Gud är ensam om att äga.

Gällande kontroll, så har människor också viss kontroll, men vi säger samma sak som gällde ägandet, att det sker på ett bristfälligt sätt ur två vinklar; förmåga och huruvida handlingen är tillåten eller inte.

I och med detta så förstår vi att det är korrekt att säga att **"Gud är ensam om att skapa, äga och att kontrollera"**, vilket gäller allt (skapandet utav allt, ägande utav allt etc.) varav ingenting undantas – och vi förstår även att de verser och rapporteringar vi tagit upp, inte motsätter sig det som tillskrivs Gud i Koranen och Sunnan.

MONOTEISM GÄLLANDE GUDS ENSAMRÄTT ATT DYRKAS

Att särskilja Gud i dyrkan; du dyrkar ingen ängel, profet, rättfärdig, stor personlighet, eller ens sin mamma eller pappa.

Dyrkan är byggt på två fundament; kärlek, och erkännande av Hans storhet och makt. Genom att ha kärlek för Honom så får du entusiasm, och motivation, och genom att erkänna Hans storhet och makt så känner du fruktan inför Honom.

Dyrkan är också uppdelat i beordringar och förbud; beordringarna är byggda på att du har entusiasmen att följa dem och att söka närhet till Gud, och förbuden är byggda på fruktan inför Gud, vars storhet och makt är enorma.

Om du har kärlek för Gud, så vill du också söka dig nära Honom. Vill du söka dig nära Honom, så gör du också det som för dig närmare Honom. Därför börjar man alltså lyda Honom.

Erkänner du Guds storhet och makt, så känner du automatiskt fruktan inför Honom. Om du då sysselsätter dig med någonting som är synd, så påminns du av makten som finns hos Skaparen, och tar avstånd från den.

Gud säger:

"Hon ville verkligen ha honom, och han ville ha henne, och det skulle ha hänt – om det inte vore för att han insåg sin Herres klara bevis – på så sätt håller vi honom borta från onda ting, och omoraliska handlingar" (Yosuf: 24)

Detta är en av Guds välsignelser över dig, att var gång du sysselsätter dig med en synd så finner du Gud framför dig, och tar avstånd från synden; detta därför att du dyrkar Gud med entusiasm och fruktan.

VAD BETYDER DÅ DYRKAN?

Dyrkan kan förklaras på två sätt, från handlingens – och dyrkarens – perspektiv, och från Guds perspektiv.

<u>Gällande från dyrkarens perspektiv</u> så är definitionen "att underkasta sig Gud genom kärlek och erkännande av Hans makt och storhet, genom att utföra Hans beordringar och att hålla sig borta från Hans förbud."

Var människa som underkastar sig och ödmjukar sig inför Gud, kommer Gud att skänka status. Gud säger:

"Hos Gud ligger all status, och hos Hans Sändebud" (Munafiqon: 8)

Gällande från Guds perspektiv så är den bästa definitionen den som Ibn Teimia gett: "Dyrkan: Ett ord som innefattar allt som Gud älskar och tycker om utav tal och handling, dolda som synliga."

Dessa handlingar som vi utför för att komma närmare Gud, måste utföras tillsammans med Monoteismen.

Man får inte ägna någon utav dessa handlingar till någon annan än Gud. Exempel på dessa handlingar är: Bön, fasta, allmosa, utförandet av pilgrimsfärden, åkallan, svärande utav eder, sann fruktan, att sätta tillit till något, osv.

Om någon då säger: "Vad är då beviset för att Gud är den enda som förtjänar dyrkan?"

Så säger vi: Bevisen är många, t.ex:

"Vi har inte sänt något sändebud, utan att beordra dem att sprida följande: 'Ingen förtjänar dyrkan förutom Jag – dyrka därför Mig'" (Anbia: 25)

"Till varje nation har vi sänt ett sändebud, för att de ska beordra: 'Dyrka Gud, och håll er borta från Taghut'" (Nahl: 36)

"Gud upprätthåller rättvisa då Han vittnar, och vittnar gör även änglarna och de som har kunskap. De vittnar alla om att ingen förtjänar dyrkan förutom Han. Ingen förtjänar dyrkan förutom Gud, Den Allsmäktige, Den Vise." (Al Imran: 18)

<u>Om någon då säger:</u> "Hur kan ni säga att dyrkan endast tillkommer Gud, när Gud själv säger att det finns andra 'gudar' som dyrkas vid sidan om Honom?

Såsom:

"Åkalla inte en annan gud" (Qasas: 88)

"Den som åkallar en annan gud än Gud – det finns inga bevis för att sådana skall åkallas" (Mo-minon: 117)

"Deras gudar kunde inte hjälpa dem något, de som de brukade åkalla" (Hod: 101)

... och Abrahams uttalande:

"Ljuger ni ihop gudar, andra än Gud, som ni därefter eftertraktar?" (Safat: 86)

... hur kan ni föra samman dessa verser med att 'Det inte finns någon gud förutom Gud'? (bättre översatt: Ingen förtjänar dyrkan förutom Gud)"

<u>Så säger vi:</u> Den dyrkan som riktas till dessa saker (och personer) är inte sann och riktig dyrkan, det är falsk dyrkan. Dessa "gudar" är endast hopkok:

"Det är endast namn som ni kommit på, ni och era förfäder, och inte har Gud nedsänt något tillstånd för detta" (Nadjm: 23)

De förtjänar inte någon dyrkan, även om de skulle råka dyrkas, och även om vilsna människor skulle underkasta sig dem.

De klassas som "gudar" eftersom de dyrkas, men förtjänar ingenting utav det, och är därför falska gudar:

"Detta därför att Gud är Sanningen, och att det som de åkallar vid sidan om Honom är Falskhet" (Luqman: 30)

Dessa två kategorier och delar av Monoteismen är något som ingen från muslimerna förnekar, detta därför att Gud är ensam om sitt "Herreskap" och att Han är ensam om att förtjäna bli dyrkad.

Dock så har vissa från muslimerna faktiskt påstått att vissa utav skapelsen förtjänar dyrkan, **såsom de extrema fraktionerna utav Shia säger**, att Ali förtjänar dyrkan, som deras ledare Abdullah Ibn Saba sade när han gick till Ali Ibn Abi Talib: "Du är sannerligen den riktiga Gud".

Abdullah Ibn Saba var egentligen jude, som blev muslim för att förstöra Islam inifrån genom att skapa ett parti för Profetens (må frid vara med honom) familj sk. "stödjare". Ibn Teimia sade: "Denna man gjorde precis som Paulus, när han trädde in i Kristendomen för att förstöra den inifrån."

Han gick hursomhelst till Ali och sade att han var den riktiga Gud, och detta var förstås någonting som Ali inte tyckte om. Hans rättvishet och sunda moral fick honom att säga under fredagspredikan i Kofa: "De bästa efter Profeten (må frid vara med honom) är: Abu Bakr och sedan Omar", och denna rapportering har nått nivån Tawatur[7] gällande trovärdighet.

Den som säger detta, och som erkänner sin släkts förträfflighet, kan väl ändå inte vara nöjd med att någon säger till honom: "Du är sannerligen den riktiga Gud"?

Därför så statuerade de ett exempel av honom, och grävde en stor grop som därefter fylldes med ved som tändes på, varvid extremisterna kastades däri och brändes upp pga. deras grova överdrift.

Det sägs även att Abdullah Ibn Saba hann fly undan detta straff, och rymde.

Hursomhelst så brändes "Sabaisterna" på bål av Ali, på grund av att de påstod att han förtjänade dyrkan.

Slutsatsen är alltså att muslimerna inte förnekar någon av de två första delarna av Monoteismen, Guds "Herreskap" och Guds ensamrätt att dyrkas – även fast vissa innovatörer faktiskt dyrkar människor så är detta inte det generella gällande muslimerna.

---

[7]Tawatur: Då en rapportering återberättats av så många och kommit från så många vägar att dess trovärdighet inte längre kan betvivlas. (översättarens anmärkning)

Det som muslimerna däremot har bråkat om är den tredje delen av Monoteism:

MONOTEISM GÄLLANDE GUDS NAMN OCH EGENSKAPER

Det är i denna kategori som diskussioner har uppstått. Människor delades upp i tre grupper; De som liknar Gud vid skapelsen, de som inte erkänner Guds egenskaper, och de som är rättvisa och korrekta i frågan.

De som inte erkänner Guds egenskaper, är antingen sådana som säger att texterna som nämner dem inte är sanna, eller så är de sådana som bortförklarar attributen med tolkningar.

HUR MUSLIMERNA BÖRJADE INNOVERA I GUDS RELIGION

Den första innovationen[8] som skedde i Islam är den hos sekten Khawaridj.

Deras ledare motsatte sig Profeten (må frid vara med honom) när han skulle dela upp krigsbytet bland sina kompanjoner, då han gav mer till de nya muslimerna för att låta dem få starkare tro i sina hjärtan.

---

[8]Att innovera i Islam: Att införa någonting i religionen som inte hör hemma i den. En sådan handling är förbjuden. (översättarens anmärkning)

Deras ledare Dhul-Khuaisira At-Tamimi ställde sig upp och sade: **"Mohammed! Var rättvis!"** Och således skedde det första upproret mot den islamska lagstiftningen. Konflikten trappades sedan upp vid slutet av Osmans tid som kalif, konflikten mellan Ali och Muawia – således förklarade de muslimerna vara ickemuslimer, och de förklarade deras blod tillåtet att spilla.

Efter detta så var nästa innovation Qadarias ståndpunkt gällande förutbestämmelsen, de som tror på två skapare såsom som Magianerna, elddyrkarna, tror.

De säger: "**Gud har inte bestämt våra handlingar**, och det är ingenting som han har vilja över eller kontroll över, och Han har inte heller skapat dem", varav deras mer extrema fraktioner säger:

"**Gud känner inte till våra handlingar**, och Han har inte låtit dem skrivas ned i Den Bevarade Tavlan – Gud känner över huvudtaget inte till tjänarnas handlingar förutom efter det att de har utförts."

Dessa uppstod i slutet av kompanjonernas tid, och var samtida med sådana som Abdullah Ibn Omar, Ubada Ibn Samit och några fler.

Sedan uppstod sekten Murdjia i slutet av Tabi-ins[9] tid, som säger: **"En synd skadar inte ens tro"**

Medans du är troende kan du alltså ha utomäktenskapliga förhållanden, stjäla, dricka sprit och mörda folk: Du är fortfarande en troende med lika stark tro som förut.

Ibn Teimia sade:

"Qadaria och Murdjia, på den tid då kompanjonerna avvisade dem, talade endast om lydnad/olydnad, och om troende/syndare. **De talade inte om deras Herre och Hans egenskaper.**"

Sedan fick en grupp människor en "snilleblixt" – och satte sina förstånd före uppenbarelse – och sade någonting som var mittemellan de två uttalandena:

"Den som utför en stor synd **är inte en troende** med full tro, såsom Murdjia säger, **och inte heller en ickemuslim** såsom Khawaridj säger. Han är någonstans mellan de två, som en resande från en stad till en annan, och som hamnat någonstans på mitten. Detta gäller i detta liv, och gällande nästa liv så är han dock förevigad i elden."

Alltså håller de med Khawaridj gällande nästa liv, men motsätter sig dem gällande detta liv.

---

[9]De som kom efter kompanjonerna; dvs. Mötte kompanjoner men som aldrig själva mötte Profeten (må frid vara med honom). (översättarens anmärkning)

Nästa innovation som uppstod var den hos Djahmia, följeslagare till Djahm Ibn Safwan.

Denna innovation var värre, och handlade inte om hur man definierar saker och ting, eller hur man rubricerar troende eller otrogna, eller huruvida de är någonstans mellan de två – det var den första innovation som handlar om Skaparen.

Ser ni hur innovationerna blev värre och värre?

De började tala om Skaparen på ett sätt som om Han vore skapad, och sade: "Detta passar att säga om Gud, och detta passar inte att säga om Gud, och detta är logiskt att säga om Gud, och detta är inte logiskt att säga om Gud."

Denna innovation tillhör Djahmia men också Mutazila. Så småningom delades dessa upp i ett antal olika skolor:

En skola som säger att: "Vi får inte säga att Gud existerar, och vi får inte heller säga att Han inte existerar. Skulle vi säga att Han existerade så skulle det betyda att Han är lik sådant som existerar! Skulle vi däremot säga att Han inte existerar, så skulle det betyda att Han är lik sådant som inte existerar"!

De som var så rädda att likna Honom vid något, har därmed liknat Honom vid sådant som är omöjligt – detta eftersom att ingenting varken finns eller inte finns förutom att det är omöjligt.

Ser ni hur de hamnade i någonting värre än det som de flydde ifrån!

En annan skola som säger: "**Vi får inte fastställa några egenskaper hos Gud – vi får bara förneka deras motsatser.** Vi får inte säga: 'Han är Levande', utan vi säger bara: 'Han är inte död'. Vi får heller inte säga: 'Han är Vetande', utan vi bör endast säga: 'Han är inte okunnig' ... osv".

De säger alltså att man inte får fastställa en enda egenskap hos Gud, för om man gör det så har man liknat Honom vid sådant som existerar **(de tycker alltså att allt som existerar liknar varandra)**. Allt detta trots att Koranen och Sunnan fastställer fler egenskaper än de förnekar.

Nämner man versen "Han är den Hörande, den Seende" för dem, så säger de:

"**Detta betyder inte att Han är hörande eller seende**, utan att Hans skapelse är hörande och seende. Alltså äger Han sådant som hörs av Honom, fastän Han inte besitter hörsel."

Sedan kom en till grupp som sade en något annorlunda fras: "Dessa ord är egenskaper som inte har någonting med Honom att göra – Han har inga egenskaper över huvudtaget."

En tredje skola sade: "**Vi tror på att dessa är Hans namn, men vi tror inte att de innebär några egenskaper** (detta är den kända sekten Mutazila). Vi tror alltså att Gud är den Hörande, den Seende, den Vise, den Vetande – men Han är 'den Hörande' utan att besitta hörsel, 'den Seende' utan att besitta syn, 'den Vise' utan att besitta visdom och 'den Vetande' utan att besitta kunskap."

Sedan kom en fjärde skola och sade: "Vi tror på att Han har dessa namn, och vi tror även på vissa egenskaper – **men bara de som vår logik anser är passande för Gud.** Det blir totalt totalt 7 st egenskaper som vi tror på. Resten av egenskaperna förkastar vi - inte att vi säger att Koranen eller Sunnan är lögn - utan vi bortförklarar dem (skulle de anklagat det för lögn skulle de ju trädit ur Islam!)."

Detta kallar de 'tolkning'.

De sju egenskaperna är: Liv, tal, syn, hörsel, vilja, kunskap och förmåga.

"Dessa egenskaper tror vi på därför att våra förstånd anser dem vara passande, och vi anser de övriga egenskaperna vara opassande, så de tror vi inte på".

Detta är sekten Ashaira, de som tror på en del och som förkastar en del.

Det är detta som utgör grupperna som har gått vilse gällande Guds namn och egenskaper, och allihop utav dem har sin grund i Djahm Ibn Safwan.

Såsom Profeten (må frid vara med honom) säger:

"**Den som inför en fin tradition** i Islam kommer få belöning för den, och belöning för alla som handlar i enlighet med den, **och den som inför en ond tradition** i Islam kommer att hotas av straff för den, och hotas av straff för alla som handlar i enlighet med den – fram tills Domedagen."

FÖR ATT AVSLUTA

Om ni skulle tittat i de böcker som samlar alla åsikter som någonsin existerat inom detta ämne[10], så skulle ni säga: "Hur kan en frisk och tänkande människa – för att inte nämna troende - säga sådana saker!"

Men den som inte Gud ger ljus, kommer inte alls att ha något ljus!

Precis som att Gud kan ta ifrån synen från en människa, och att denna människa kan stå mitt framför solen utan att se den, så kan Han ta ifrån en persons insikt (och omdöme), och att denna person kan stå rakt framför Sanningen utan att se den.

---

[10]dvs. vad de tycker är passande och opassande av Guds namn och egenskaper, och deras olika skolor i detta. (översättarens anmärkning)

Därför bör vi alltid be Gud att få stadga på vägledningen, och att Han inte ska vilseleda oss efter att Han har väglett oss. Denna fråga är mycket farlig att fara vilse i.

Djävulen jobbar för att skapa tvivel i vår religion, vår trosuppfattning, tvivel kring Koranen och hans Sändebuds (må frid vara med honom) Sunna.

Allt detta gör han genom att få folk att innovera i vår religion.

Gud, gudskelov, har dock inte låtit någon göra en innovation utan att Han låtit någon klargöra det åt oss, och som krossar den genom klargörandet. Precis som Gud säger:

"Sannerligen har vi nedsänt Påminnelsen, och sannerligen skall vi bevara den" (Al-Hidjr: 9)

Det är en del av Guds bevarande för Påminnelsen (Koranen). På grund av att Koranen är bevarad så är även Mohammeds (må frid vara med honom) Sunna bevarad och hans budskap är kvarstående bland oss. Annars skulle folk ha ursäkter att komma med inför Gud på domedagen!

Alltså kommer budskapet att kvarstå precis som Koranen, och i linje med detta så kommer varje innovation att klargöras av någon som Gud utser.

Alla dessa innovationer myntades efter kompanjonernas tid (eller i slutet av den), detta därför att de inte brukade fördjupa sig i sådana saker. De brukade förstå Koranen och Sunnan på det sätt som är tydligast, såsom är naturligt hos människan.

Dessa innovatörer har myntat sina innovationer av olika anledningar; vissa gjorde det pga. sin bristfälliga kunskap, dåliga förståelse eller onda avsikt. De har skapat mycket oreda på jorden genom sina innovationer, men som vi nämnde så kommer inte en enda av dessa innovationer utan att någon kommer utses för att förtydliga saken och krossa den.

Källor:

- Ibn Otheimin i sitt förord till "Aqida Wasitia"
- Sheikh ul-Islam Ibn Teimia citerad i Fat-h Madjid
- Sheikh Fawzans förklaring på Kitab Tawhid

Översatt av Björn Ali Göransson
info@subhanallah.se

